

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tyrocinium Theologicum

Francolini, Baldassare

Herbipoli, 1710

3. Locus, Concilia. Hic agitur de Conciliis, & recensentur legitima &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39295

14 **T**ertium Caput diximus esse Concilia : hæc autem sunt aut Generalia, aut Nationalia , aut Provincialia, aut Diæcesana. Generale, seu universale est, quod à Papa totius Ecclesiæ Prælatos tam Patriarchas, quàm Archiepiscopos, & Episcopos vocante, congregatur. Nationale est, quod à Primate, omnes suæ Primatiæ, vel à Legato Pontificis omnes alicujus Nationis Episcopos, & Archiepiscopos convocante, congregatur. Provinciale est quod congregatur ab Archiepiscopo omnes suæ Provinciæ suffraganeos convocante.

15. His sacris Conventibus interesse debent omnes Episcopi vel provinciæ, vel Nationis, vel Ecclesiæ universæ, & alii qui jurisdictionem Episcopalem obtinent, ut sunt aliqui Abbates, & Priores, & quicumque aliàs jure, vel consuetudine interesse solent, nisi obstet itineris
gra-

grave Periculum. Abbates, Commendatarii, & Capitulorum deputati obtinent vocem duntaxat consultivam uti etiam Laici, qui justas ob causas admitti possunt. Episcoporum verò absentium Procuratores possunt habere etiam votum decisivum, si Concilio visum fuerit. Decreta non debent inconsulto Romano Pontifice publicari, & ad eorum observationem obligantur omnes, qui Episcopali jurisdictioni subduntur, & etiam exempti in aliquibus casibus. Diæcesanum denique est quod ab Episcopo suæ Diæcesis Clerum convocante congregatur.

16. *Disc.* Estne idem Concilium Generale, & Oecumenicum?

Mag. Est idem Grammaticaliter, nam Oecumenicum secundum vocis institutionem idem est ac universale, at non est idem canonicè, & in acceptione eruditorum: nam Oecumenicum dicitur illud quod est ita universale, ut sit etiam legitimum.

Disc.

17 *Disc.* Quid requiritur ut sit legitimum?

Mag. Requiritur 1. quod vel à Romano Pontifice, vel cum ejus assensu convocetur, aut saltem ab ipso ejus convocatio rata habeatur. 2. ut convocentur ex Orbe Christiano quantum fieri potest, omnes Episcopi, sic ut nullus ex Episcopis qui Diæcesim habent, positivè excludatur, nisi per Excommunicationem ab Ecclesia segregatus fuerit. Sufficit autem absolutè ad integritatem Concilii, ut saltem ex potioribus Orbis Christiani partibus Episcopi aliqui adveniant, qui possunt ex Pontificis assensu cæterorum vices & vota supplere, ut docet Suar. hic disp. 11. sect. 2. num. 7. Obtinuit etiam consuetudo, ut advocentur Cardinales, Generales Ordinum, & nonnulli Abbates, qui omnes cum Episcopis exercent munus Judicis, & suffragium habent decisivum, ideòque cum illis signant *definiens subscripsi.*
 Alii

Alii verò Theologi, qui advocantur ut Consultores, tantum signant, *Consentiens subscripsi.* Ad sunt etiam plerumque aut Imperatores, Regesque, aut eorum Legati, sed ut testes tantum, & Concilii defensores. Requiritur 3. ut vel per se, vel per suos Legatos Pontifex Concilio præsideat, vel accedente ejus approbatione hic defectus postea suppleatur, ut in Concilio Generali secundo, & quinto factum constat?

18. *Disc.* Estne infallibilis Concilii Generalis à Romano Pontifice congregati definitio?

Mag. Resp. affirmativè, si à Pontifice approbetur, vel saltem nisi Patres Concilii Legatis Pontificiis repugnent, neque ipsi Legati contradicant mandato, & Instructioni, quam à Pontifice privatim acceperunt, ut Bellarminus, hic, & alii communiter. Hic tamen adverte, quod si Concilium Generale congregatur pro aliqua necessitate Ecclesiæ, sede vacante, aut
viven-

vivente tantum dubio Pontifice, erit infallibile in iis, quæ requiruntur, ut præsentī necessitati subveniat: alioquin non satis prospexisset Christus suæ Ecclesiæ gubernationi, nec suppetet ratio tollendi schismatis contumacis.

Disc. Quot sunt isthæc Concilia Oecumenica hætenus celebrata?

Concilia Oecumenica.

19. *Mag.* **I**N hoc non conveniunt omnes: numerari tamen solent octodecim. Primum est Nicænum I. Patrum 318. Nicææ in Bythinia celebratum à Sylvestro Papa, sub Constantino Imperatore, anno 325. contra Arium, qui Verbi Divini Divinitatem negabat.

20. Secundum est Constantinopolitanum I. Catholicorum Episcoporum 150. à Theodosio seniore ex mandato Damasi Pontificis congregatum anno 381. ad Fidem Concilii Nicæni magis stabiliendam, & ad firmandam

mandam Spiritûs Sancti Divinitatem contra Macedonium.

21. Tertium est Ephesinum I. plusquam ducentorum Episcoporum, auctoritate Cœlestini Papæ, & operâ Theodosii Junioris convocatum Ephesi anno 430. contra Nestorium Episcopum Constantinopolit. qui Christum in duas personas dividebat, unam quidem Deum ex Patre, alteram purum hominem ex Matre, quam proinde Deiparam vocari noluit.

22. Quartum est Chalcedonense 630. Episcoporum sub Leone I. Papa anno 451. celebratum contra hæresin Eutychetis, & Dioscori, qui unam tantum esse in Christo naturam asserabant.

23. Quintum est Constantinop. II. Episcoporum 255. anno 553. convocatum à Justiniano Imper. annuente Vigilio Papa. Damnavit hæc Synodus Origenem, & tria Capitula, nempe doctrinam, & personam Theodori

dori Mopsuesteni, Epistolam Ibae Episcopi Edesseni, & scripta Theodreti Cyrensis Antistitis contra S. Cyrillum, in quibus hæresis Nestoriana continebatur.

24. Sextum est Constantinopolitanum III. Episcoporum 289. auctoritate Agathonis Papæ à Constantino Pogonato convocatum anno 680. contra Monothelitas, qui auctoribus Theodoro Pharanitano Episcopo, Sergio Patriarcha Constantinop. & Cyro Patriarcha Alexandrino dicebant, quod *sicut in Christo unus est operator, & una persona volens, ita est una sola voluntas & una operatio.*

25. Septimum est Nicænum II. Episcoporum 350. à Constantino Imperat. & Irene ejus Matre consensu Adriani I. Papæ congregatum contra Iconomachos anno 787.

26. Octavum est Constantinop. IV. Episcoporum 383. vel ut dicunt alii, 120. in causa Photii per vim intrusi in Patriarchatum Constantinop.

nop. convocatum fuit anno 869. mandante Adriano II. Papa, operâ Basilii Imper. Hæc in Oriente celebrata fuere: sequentia in Occidente.

27. Nonum est Concilium Lateranense I. Patrum sive Episcoporum, sive Abbatum ferè mille, hoc est 997. convocatum, & celebratum an. 1122. in Basilica Lateranensi à Callisto II. Rom. Pontif. ad confirmanda Conventûs Vormatiensis concordata inter prædictum Callistum, & Henricum V. circa Beneficiorum collationem, & ad procuranda subsidia contra Saracenos pro recuperanda Terra Sancta.

28. Decimum est Lateranense II. Episcoporum ferè mille convocante & præsidente Innocentio II. celebratum pariter in Lateran. Basilica. an. 1139. contra Anacletum, & ejus successorem Victorem, Antipapas, & contra Petrum de Bruis, ejusque discipulum Arnaldum Brixientem, afferentes inter alia, Baptismum nihil
D pro-

prodesse parvulis , Tempia esse destruenda , &c.

29. Undecimum est Lateranense III. Episcoporum amplius 300. post extinctum schisma trium Pseudopontificum Victoris IV. Paschalis III. & Callisti III. an. 1179. ab Alexandro III. convocatum 1. ad damnandos Schismaticos , & providendum , ne simili in posterum schismate vexaretur Ecclesia. 2. ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam. 3. ad damnandas tunc in Occitania & Aquitania Catharos , Waldenses , & Albigenes , quorum errores vide infra.

30. Duodecimum est Lateranense IV. ab Innocentio III. convocatum ann. 1215. Interfuere Patres 1285. nempe Pontifex ipse , Patriarchæ Constantinopolitanus , & Hierosolymitanus , Archiepiscopi 70. Episcopi 400. Abbates 12. Priores , Decani , vel Præpositi Conventuales 800. cum utriusque Imperii Orientalis , & Occi-

Occidentalis, Regumque Jerofolymorum, Franciæ, Hispaniæ, Angliæ, Hungariæ, Siciliæ, Cypri, aliorumque Principum, & Civitatum Legatis. In hoc iterum damnati Albigenſes, damnatus libellus Abbatis Joachim contra Petrum Lombardum de Unitate SS. Trinitatis; damnata quoque perverſa dogmata Almarici Pariſienſis Doctoris, qui docuerat nec Paradifum, nec Infernum extare, nec Chriſti corpus eſſe in Sacramento, &c.

31. Decimum tertium eſt Lugdunenſe I. Episcoporum. 140. convocatum ann 1245. ab Innocentio IV. cauſa Friderici Imperatoris deponendi, & expeditionis ſuſcipiendæ in terram Sanctam.

32 Decimum quartum eſt Lugdunenſe II. Patrum ferè mille, convocatum anno 1294 à Gregorio X. pro recuperatione Terræ Sanctæ, & contra errores Græcorum, quorum unio cum Latinis facta eſt, maximè operâ S. Bonaventuræ.

D 2

33. De-

33. Decimum quintum est Vienneſe in Gallia, Epiſcoporum 300. & ampliùs convocatum an. 1311. à Clemente V. ad damnandos errores Beguardorum, & Beguinarum perſimiles erroribus Quietiſtarum noſtri temporis, & ad extinguendum Templariorum Ordinem.

34. Decimum ſextum eſt Florentinum rogatu Joannis Paleologi Græcorum Imperatoris qui Concilio interfuit ab Eugenio IV. convocato contra errores Græcorum an. 1438.

35. Decimum ſeptimum eſt Lateranenſe V. anno 1512. inchoatum ſub Julio II. ad tollendum ſchiſma Conciliabuli Piſani, & à Leone X. abſolutum.

36. Decimum octavum, & ultimum eſt Tridentinum cœptum ann. 1545. ſub Paulo III. contra Lutheranam, aliàsque hæreſes, continuatum ſub Julio III. tandem ſub Pio IV. feliciter abſolutum, & ab eodem confirmatum anno 1563.

37. Hæc

37. Hæc sunt Concilia Generalia penitus approbata, adeoque Oecumenica.

Disc. Sûntne alia reprobata, aut non penitus approbata, & legitima?

Mag. Sunt utique septem Generalia illegitima, & reprobata, & alia sex partim approbata, partim reprobata.

Concilia Generalia reprobata.

38 **P**rimum illegitimum, & reprobatum est Antiochenum 90. & amplius Episcoporum convocatum anno 341. à Constantino Imperatore, in quo ab Arrianis damnatus est S. Athanasius, & via patefacta ad eversionem Concilii Nicæni I. per quatuor subdolas Fidei formulas.

39. Secundum reprobatum est Mediolanense plusquam 300. Episcoporum, convocatum quidem à Liberio Papa anno 355. adeoque legitime inchoatum, sed postea illegitimè celebratum coactis per vim Patribus

D 3

à Con-

à Constantio Imperatore damnationi S. Athanasii subscribere.

40. Tertium reprobatum est Ariminense 600. Episcoporum, pariter sub Constantio anno 372. Ita Belarminus, sed Baronius, alique duo Ariminensia distinguunt, legitimum unum, in quo Fides Nicæna confirmata fuit; alterum illegitimum, in quo fraude Arrianorum etiam Episcopi Catholici subscripsere formulæ Fidei ambiguae, in qua vox *homousios* omissa est.

41. Quartum reprobatum est Ephelinum II. Episcoporum 128. ab Imperatore Theodosio anno 449. convocatum, in quo omnia vi, & minis acta fuerunt, Eutiches absolutus, occisus Flavianus Episcopus Constantinopol. unde prædatoria Synodus, & Latrocinium appellatum fuit.

42. Quintum reprobatum est Constantinopolitanum tempore Leonis Isaurici Iconomachi ann. 730.
con-

contra Sacras Imagines convocatum. Quanquam hoc malè numeratur inter Generalia, sicut & duo sequentia.

43. Sextum reprobatum est Constantinopolitanum pseudoseptimum dictum, Episcoporum Iconomachorum 338. ann. 754. sub Copronymo ad tollendum cultum sacrarum Imaginum.

44. Septimum reprobatum est Pisanum à quibusdam Cardinalibus contra Julium II. convocatum.

Partim autem approbata, partim reprobata fuere sequentia.

45. PRimum Sardicense anno 347. sed Card. Baronius, & alii, duo fuisse dicunt hoc nomine nuncupata: unum verè Sardicense, & legitimum à 300. & amplius Catholicis Episcopis celebratum. Aliud verò spurium ab 80. circiter Episcopis Arrianis eodem tempore in vicinia, scilicet Philippopoli habitum.

46. Secundum Sirmienfe anno 356. vel 351. ut vult Petavius, in

D 4

quo

quo fuit bene damnatus Photinus hæreticus, sed edita non satis sana Fidei formula ab Episcopis Arianis.

47. Tertium Constantinopolitanum quinisextum in Trullo celebratum ann. 692. in scio Rom. Pontifice. Hujus tamen aliquot Canones, quia sanæ doctrinæ erant, fuerunt à Catholicis recepti. Dictum est quinisextum, quia Patres per Canones quos condidêre, voluerunt supplere defectum (ut dicebant) quinti & sexti Concilii præcedentis, quæ duo non fecerant Canones, ut quatuor priora fecerant.

48. Quartum Francofordiense 3co. circiter Episcoporum anno 794. in quo, quæ de filiatione Christi naturali definita fuêre, sine dubio ab Ecclesia sunt approbata, non verò quod damnârit (quod aliqui factum negant) acta Nicæni II. circa cultum Imaginum.

49. Quintum Pisanum, non illud quod Pisis celebravit anno 1134.
Inn-

Innocentius II. contra Petrum Leonis Antipapam dictum Anacletum II. nec illud, quod anno 1511. contra Julium II. indixere aliqui Cardinales, sed aliud celebratum anno 1409. pro tollendo schismate. Cum enim Petrus de Luna dictus Benedictus XIII. & Angelus Corarius vocatus Gregorius XII. diu de supremo Pontificatu contenderent, nec vellent cedere pro bono pacis, ut in sua electione promiserant, nec alia superesset schismatis extinguendi ratio, Cardinales utriusque partis Pisas conveniunt numero 23. cum tribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis 300. Monasteriorum Præfectis 180. aliisque Theologis multis, & Principum Europæ Legatis & prædictos duos Pontifices à Pontificatu dejecterunt. Hoc illegitimum vocant alii, alii legitimum. Certè inter veros Pontifices numaratur Alexander V. ab eo electus.

50. Sextum Constantiense anno

D 5

1414.

1414. causâ prædicti schismatis adhuc durantis, & contra Wicleffitarum, & Hussitarum hæreses à Joanne XXIII. Alexandri V. successore convocatum rogatu Sigismundi Imperatoris. In hoc Concilio prædictæ hæreses damnatæ fuere, celsere Pontificatu Joannes XXIII. & Gregorius XII. fuitque à Pontificatu dejectus Benedictus XIII qui cedere spontè noluerat. Tandem fuit electus Martinus V. qui approbavit acta contra errores Wicleffi & aliorum, non vero quod sess. 4. & 5. decretum fuerat de potestate Concilii supra Pontificem.

51. Septimum Basileense à Martino V. indictum, sed sub Eugenio IV. successore inchoatum anno 1431. & ab eodem postea dissolutum, adhuc tamen à Patribus continuatum. Hujus Concilii quædam acta pertinentia ad Beneficia Ecclesiastica, & Censuras confirmavit studio pacis Nicolaus V. Eugenii successor, non verò de-

decreta de Concilii supra Pontificem
authoritate.

Ex his habes , ex quibus Conciliis
possit , ex quibus non possit Theolo-
gus validum argumentum petere.

§ 2. *Disc.* Validumne illud est, quod
ex Conciliis particularibus petitur?

Mag. Concilia quidem particularia,
seu Nationalia sint, seu Provincialia ,
non sunt infallibilis authoritatis , er-
raruntque aliquando. Sic erravit Car-
thaginense Concilium sub Cypriano ,
quod Nationale fuit , & Episcoporum
85, quorum plerique in quæstione Fi-
dei fortiter se gesserant , ut hic notat
Cardinalis Bellarminus. Horum ta-
men particularium Conciliorum de-
creta firma sunt , dum aliquid etiam
circa Fidem definiunt , si id faciant ex
commissione, seu instructione Aposto-
licæ Sedis , ut fecerunt Patres Conci-
lii Arausici secundi , & Toletani pri-
mi, tempore Leonis I. & Synodi Com-
plutensis, tempore Sixti IV. & multò

magis, si decisionem suam mittant ad Summum Pontificem, & ab eo confirmetur; quomodo factum esse in Conciliis Milevitano, & Carthaginensi, constat ex S. Aug. epist. 90. 91. & 92.

Quamvis autem Concilia particularia sint ex se fallibilia, adhuc tamen faciunt argumentum adeò probabile, ut temerarium sit ei non acquiescere, si præsertim ex illis sint, quæ videntur ipso usu Ecclesiæ quodammodo probata, ut Toletana, Bracharenſia, Arelatenſia, Hispalenſia, &c. Igitur ex his quoque validum argumentum petet Theologus quamvis non ita validum, ut ex Conciliis Oecumenicis.

Quartus Locus Theologicus, Romanorum Pontificum definitiones.

53. **Q**uartum caput diximus esse Summorum Pontificum definitiones. Ut autem horum auctoritatem rectè æstimes, moneo primò: Petrum inter Apostolos jure Divino fuisse post Christi in cœlum ascensum visi-